KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 8.12.2009
KOM(2009)668 v konečném znění

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se Litevské republice povoluje prodloužit účinnost opatření odchylujícího se od článku 193 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

(Pouze litevské znění je závazné)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Podle čl. 395 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1] (dále jen „směrnice o DPH“) může Rada jednomyslně na návrh Komise povolit kterémukoli členskému státu, aby uplatnil zvláštní opatření odchylující se od uvedené směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup vyměřování daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem.

Litevská republika (dále jen „Litva“) požádala dopisem, který generální sekretariát Komise zaevidoval dne 9. září 2009, o povolení nadále uplatňovat opatření odchylující se od článku 193 směrnice o DPH. V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH uvědomila Komise dopisem ze dne 27. října 2009 ostatní členské státy o žádosti Litvy. Dopisem ze dne 29. října 2009 oznámila Komise Litvě, že již má k dispozici veškeré informace, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti.

Obecné souvislosti

Litevská vláda by chtěla prodloužit stávající účinnost mechanismu zpětného vyúčtování, pokud jde o dodávky dřeva a dodávky od osob povinných k dani, které jsou předmětem úpadkového řízení nebo restrukturalizačního řízení pod soudním dohledem.

Pokud jde o dodávky dřeva, čelí Litva situaci, kdy značný počet obchodníků neplní své povinnosti. Podniky v tomto odvětví jsou běžně malí přeprodejci či zprostředkovatelé, kteří často zaniknou, aniž by správci daně zaplatili daň, přičemž zanechají zákazníkovi platnou fakturu, která ho opravňuje k odpočtu DPH.

Osoby povinné k dani, na které se vztahuje úpadkové řízení nebo restrukturalizační řízení pod soudním dohledem, často nejsou schopny nebo nechtějí správci daně zaplatit DPH, kterou obdržely od svých zákazníků. Kupující si však jako obchodník plnící povinnosti může vzniklou DPH odpočítat.

Podle mechanismu zpětného vyúčtování je zákazník povinen odvést DPH z domácích transakcí. To se odchyluje od obecného pravidla, jak je uvedeno v článku 193 směrnice o DPH, že DPH je obvykle povinna odvést osoba povinná k dani uskutečňující dodání zboží nebo poskytnutí služby.

Tato odchylka (odchylující se od tehdy platné šesté směrnice[2], která byla bez podstatných změn obsahu nahrazena směrnicí o DPH) byla původně udělena rozhodnutím Rady 2006/388/ES ze dne 15. května 2006[3].

---

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

[2] Směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1).

Zpočátku se toto odchylující se opatření také vztahovalo na některé dodávky odpadu a některé poskytování stavebních prací. Podle článku 3 uvedeného rozhodnutí povolení končí dnem (pokud tento den byl před 31. prosincem 2009) vstupu v platnost směrnice k racionalizaci odchylek podle článku 27 šesté směrnice (stávající článek 395 směrnice o DPH), která obsahuje zvláštní režim pro uplatňování DPH v těchto odvětvích. Tato situace nastala s tzv. racionalizační směrnicí[4], která nahradila rozhodnutí jako právní základ pro uplatňování mechanismu zpětného vyúčtování v těchto dvou odvětvích, na která se proto již nevztahuje žádost o prodloužení ani toto rozhodnutí.

Komisi je zřejmé, že situace, která odůvodnila původní uplatnění odchylky, nadále přetrvává a že předchozí odchylka umožnila Litvě snížit riziko vyhýbání se placení DPH a zjednodušit postup při vyměřování daně na trhu se dřevem a pokud jde o některé dodávky, na které se vztahuje úpadkové nebo restrukturalizační řízení. Tato odchylka by proto měla být poskytnuta na další omezené období.

Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Obdobné odchylky ve vztahu k článku 193 směrnice o DPH byly povoleny dalším členským státům.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Nevztahuje se na tento návrh.

KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Nevztahuje se na tento návrh.

Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

Posouzení dopadů

Cílem návrhu rozhodnutí je zjednodušit postup vyměřování daně a zabránit případným daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, a má proto potenciální pozitivní hospodářský dopad.

Z důvodu malé oblasti působnosti odchylky bude její dopad v každém případě omezen.

PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

---

[3] Úř. věst. L 150, 3.6.2006, s. 13.

[4] Směrnice Rady 2006/69/ES ze dne 24. července 2006, kterou se mění směrnice 77/388/EHS, pokud jde o některá opatření, která mají zjednodušit postup vyměřování daně z přidané hodnoty a napomoci zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, a kterou se zrušují některá rozhodnutí o udělení odchylek (Úř. věst. L 221, 12.8.2006, s. 9).

Povolení Litvě nadále uplatňovat opatření odchylující se od článku 193 směrnice o DPH, pokud jde o použití mechanismu zpětného vyúčtování v případě dodávek dřeva a v případě dodávek zboží a služeb podniky, na které se vztahuje úpadkové nebo restrukturalizační řízení pod soudním dohledem.

Právní základ

Článek 395 směrnice o DPH.

Zásada subsidiarity

Podle článku 395 směrnice o DPH musí členský stát, který chce zavést opatření odchylující se od uvedené směrnice, získat povolení od Rady, které bude uděleno v podobě rozhodnutí Rady. Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z tohoto důvodu/těchto důvodů:

Toto rozhodnutí se týká povolení poskytovaného členskému státu na základě jeho vlastní žádosti a nepředstavuje žádnou povinnost.

Vzhledem k omezené oblasti působnosti odchylky je zvláštní opatření úměrné sledovanému cíli.

Volba nástrojů

Podle článku 395 směrnice o DPH je odchylka od společných pravidel pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně schválí Rada na návrh Komise. Rozhodnutí Rady je kromě toho nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivým členským státům.

ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

DALŠÍ INFORMACE

Přezkum / revize / ustanovení o skončení platnosti

Návrh obsahuje ustanovení o skončení platnosti.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se Litevské republice povoluje prodloužit účinnost opatření odchylujícího se od článku 193 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

(Pouze litevské znění je závazné)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[5], a zejména na čl. 395 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Litevská republika (dále jen „Litva“) požádala dopisem, který generální sekretariát Komise zaevidoval dne 9. září 2009, o povolení nadále uplatňovat opatření odchylující se od ustanovení směrnice 2006/112/ES týkajících se osoby povinné odvést daň z přidané hodnoty (DPH) správci daně.

(2) V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice 2006/112/ES uvědomila Komise dopisem ze dne 27. října 2009 o žádosti Litvy ostatní členské státy. Dopisem ze dne 29. října 2009 uvědomila Komise Litvu, že má k dispozici všechny údaje, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti.

(3) Účelem opatření je činit příjemce i nadále povinným k DPH, která se vztahuje na dodání zboží a poskytování služeb v případě úpadkových řízení nebo restrukturalizačních řízení pod soudním dohledem a na transakce se dřevem.

(4) Osoby povinné k dani, na které se vztahují úpadková řízení nebo restrukturalizační řízení pod soudním dohledem, nemohou často kvůli finančním potížím odvádět správci daně DPH uvalenou na jejich dodávky zboží a poskytované služby. Příjemce, pokud jde o osobu povinnou k dani s právem na odpočet, si nicméně může DPH odpočítat, ačkoli nebyla správci daně zaplacena dodavatelem.

(5) V souvislosti s povahou trhu a příslušných podniků se objevily problémy na litevském trhu se dřevem, který je ovládán malými společnostmi působícími často jako přeprodejci a zprostředkovatelé, jež daňové orgány mohou pouze těžko kontrolovat. Nejčastější způsob vyhýbání se daňovým povinnostem spočívá v tom, že společnost

[5] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

fakturuje dodávky a zanikne bez zaplacení daně, přičemž zanechá zákazníkovi platnou fakturu, která ho opravňuje k daňovému odpočtu.

(6) Určením příjemce, pokud je osobou povinnou k dani, jako osoby povinné platit DPH ve výše zmíněných případech odstraňuje odchylka potíže s výběrem DPH, aniž by ovlivnila výši daně, kterou je nutno zaplatit. To usnadňuje daňovým orgánům práci při vybírání daně a zabraňuje určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. V tomto ohledu se opatření odchyluje od článku 193 směrnice 2006/112/ES, který stanoví, že osoba povinná k dani, která dodává zboží nebo poskytuje služby, je obvykle povinna odvést daň.

(7) Toto opatření bylo již dříve povoleno rozhodnutím Rady 2006/388/ES[6] podle tehdy platné šesté směrnice Rady 77/388/EC o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně[7].

(8) Komisi je zřejmé, že právní a skutková situace, která odůvodnila současné uplatnění dotčeného odchylujícího se opatření, se nezměnila a nadále přetrvává. Litvě by proto mělo být povoleno uplatňovat toto opatření v dalším omezeném období.

(9) Odchylka nemá nepříznivý dopad na vlastní zdroje Společenství pocházející z DPH,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Odchylně od článku 193 směrnice 2006/112/ES se Litvě povoluje jako osobu povinnou k placení DPH nadále určovat osobu povinnou k dani, které se dodává následující zboží a poskytují služby:

1) dodání zboží a poskytování služeb osobou povinnou k dani, na kterou se vztahuje úpadkové řízení nebo restrukturalizační řízení pod soudním dohledem;

2) dodání dřeva.

Článek 2

Použitelnost tohoto rozhodnutí končí dnem 31. prosince 2012.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Litevské republice.

---

[6] Úř. věst. L 150, 3.6.2006, s. 13.
[7] Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

V Bruselu dne […].

Za Radu
předseda/předsedkyně